

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/71/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010084
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3619010084.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému P. S., nar. XX.XX.XXXX v W., pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 1 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 15. februára 2023 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 13. septembra 2021, sp. zn. 2T/31/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 13.09.2021, sp. zn. 2T/31/2019, bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný P. S. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku sa oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske, sp. zn. Pv 475/18/3305 - 90 zo dňa 16.04.2019 pre skutky:

v bode 1/ obžaloby právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písmeno b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že v presne nezistený deň v letnom období roku 2016 v W., vo M. A., v byte nezisteného čísla na ulici Q. č. XXX/X v spálni násilím donútil k súložiu v tom čase maloletú poškodenú M. B., nar. XX.XX.XXXX, a to tak, že po tom ako prišla poškodená do bytu, zaviedol ju do spálne, zavrel dvere, ktoré z vnútornej strany zatarasil skrinkou a povedal jej, že sa s ňou chce pomilovať, načo poškodená povedala, že nechce, nato obžalovaný skrinku odsunul, vyšiel von zo spálne a po krátkej dobe sa vrátil späť, opätovne dvere zavrel a zatarasil skrinkou, pričom v ruke držal nožnice, lepiacu pásku a kuchynskú varechu a poškodenej povedal "ak to nepôjde dobrovoľne, pôjde to násilu", načo poškodená začala hlasno plakať a kričať, že to nechce a kopať nohami ako ležala na posteli, na to jej obžalovaný lepiacou páskou oblepil spolu nohy pod oblasťou kolien, pričom poškodená stále kričala, a preto jej prelepil páskou ústa a následne aj ruky, ktorými sa snažila brániť tým, že ho od seba odstrkovala preč, potom si obžalovaný stiahol dolu nohavice, tiež stiahol dolu nohavice a spodné nohavičky poškodenej, a ako poškodená ležala na chrbte, podvihol jej jednou rukou nohy, vsunul do nej pohlavný úd a vykonal s ňou proti jej vôli súlož, pričom k jeho ejakulácií došlo mimo pohlavného orgánu poškodenej, pričom uvedeným konaním nespôsobil poškodenej žiadne zranenie, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

bode 2/ obžaloby právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., na skutkovom základe, že dňa 17.11.2018 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách v W. vo M. A., v byte nezisteného čísla na ulici Q. č. XXX/X v jednej z izieb hrozbou násilia donútil k súložiu poškodenú M. B., a to tak, že chcel, aby mu dokázala ako ho ľúbi, pričom poškodená vedela, že tým naráža na pohlavný styk, ktorý s plačom odmietla, následne obžalovaný vzal do ruky nôž, ktorým sa pred poškodenou zahnal, čím ju vystrašil a nútil poškodenú, aby sa vyzliekla a nakolko

sa poškodená bála, dala si dolu nohavice a spodné nohavičky, po čom jej obžalovaný prikázal, aby si na neho sadla a vykonala tak s ním pohlavný styk, čo aj následne s plačom proti svojej vôli urobila, keďže mala strach, lebo nožík, ktorým jej obžalovaný hrozil bol stále položený v ich tesnej blízkosti na stole, pričom asi po štyroch minútach pohlavného styku došlo k ejakulácii obžalovaného do pošvy poškodenej, čím obžalovaný uvedeným konaním nespôsobil poškodenej žiadne zranenie, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

v bode 3/ obžaloby právne kvalifikovaný ako pokračovací zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písmeno b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že od presne nezistenej doby roku 2014 až do 18.11.2018 v nepravidelných intervaloch, na rôznych miestach v okrese W. obžalovaný hrozbou násilia nútil poškodenú mal. M. B., nar. XX.XX.XXXX zotrvať s ním v partnerskom vzťahu tým, že jej opakovane hrozil zabitím alebo zabitím jej rodičov, ak sa s ním rozíde, preto poškodená z obavy, aby obžalovaný svoje vyhrážky nenaplnil, zotrvala s ním v partnerskom vzťahu, hoci ju obžalovaný počas trvania ich vzťahu minimálne 40 krát bil, a to fackovaním, údermi do chrbta, štipaním do oblastí rúk a krku, taktiež údermi remeňom a varechou, následkom čoho obžalovaný spôsobil poškodenej na tele hematómy, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

v bode 4/ obžaloby právne kvalifikovaný ako zločin obmedzovanie domovej slobody podľa § 183 ods. 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s poukazom na § 140 písm. f/ Tr. zák. na skutkovom základe, že dňa 18.11.2018 približne o 16.00 h v W. - časť M. A., A. XXX/XX prišiel obžalovaný P. S. za poškodenou M. B., v úmysle mať s ňou pohlavný styk, následne poškodenú pod zámienkou, že sa budú rozprávať vylákal, aby s ním išla do bytu nezisteného čísla v W. vo M. A. na ulici Q. č. XXX/X, kde potom ako obaja prišli do tohto bytu, obžalovaný zamkol dvere a kľúč si nechal u seba, keď poškodená chcela z bytu odísť, toto jej obžalovaný neumožnil a musela proti svojej vôli v byte s obžalovaným zotrvať, pričom obžalovaný ju násilím odtiahol do garsónky, ktorá je spojená s bytom, poškodenej sa podarilo poslať svojej matke správu v znení "Mama, P. ma tu zamkol uňho. Príď aj s otcom.", obžalovaný následne požadoval od poškodenej, aby sa vyzliekla, s čím poškodená nesúhlasila a opakovane to odmietla, na čo obžalovaný vzal varechu a zopakoval, aby sa poškodená vyzliekla, pričom ju udrel varechou po zadku, poškodená sa vyzliekla s plačom si sadla na obžalovaného, ktorý sedel vyzlečený na sedačke a začala s ním vykonávať pohlavný styk, pričom súlož prerušili po tom ako rodičia poškodenej zazvonili na zvonček bytu, v ktorom sa obžalovaný s poškodenou nachádzali, obžalovaný taktó obmedzoval osobnú slobodu poškodenej po dobu minimálne 15 minút, následne po príchode rodičov poškodenej, obžalovaný poškodenú z bytu pustil a vyšiel s ňou von, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. okresný súd poškodenú V. R. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie prokurátor do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku v neprospech obžalovaného. Dodatočne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode dôvodov odvolania poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku a na podstatu argumentácie okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„S uvedenými závermi, ku ktorým dospel súd prvého stupňa sa nemožno stotožniť, rozhodnutie prvostupňového súdu o oslobodení obžalovaného P. S. spod obžaloby považujem za nesprávne a nezákonné, nakoľko podľa môjho názoru z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní i v prípravnom konaní vyplýva, že obžalovaný P. S. sa dopustil konania uvedeného v bodoch 1. až 4. obžalobného návrhu, teda v bode 1. násilím donútil ženu k súložiu a čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi, v bode 2. hrozbou bezprostredného násilia donútil ženu k súložiu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, v bode 3. iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal, a čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi, v bode 4. inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu, a čin spáchal z osobitného motívu - so sexuálnym motívom, čím spáchal v bode 1. zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 1 Trestného zákona, v bode 2. zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších

predpisov s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, v bode 3. pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 1 Trestného zákona, v bode 4. zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 140 písm. f) Trestného zákona.

Mám za to, že súd prvého stupňa vyhodnotil vykonané dôkazy v tejto veci jednostranne v prospech obžalovaného, pričom dostatočne nezohľadnil, že obžalovaný P. S. už v priebehu prípravného konania menil svoje výpovede, kde sa vo svojej prvej výpovedi v procesnom postavení obvineného priznal k spáchaniu skutkov uvedených v bodoch 1. a 2. obžaloby, pričom tieto popísal tak, ako je to uvedené v obžalobnom návrhu. Obžalovaný vo vzťahu ku skutku uvedenom v bode 3. obžaloby uviedol, že je pravdou, že viackrát poškodenej hovoril, že ak sa rozídu, že sa zabije, pričom si nespomína, že by sa poškodenej vyhrážal, že zabije ju alebo jej rodičov. Obžalovaný nepoprel ani spáchanie skutku uvedeného v bode 4. obžalobného návrhu, ktorý popísal v podstate tak ako je to vyššie uvedené, pričom však uviedol, že v čase keď boli s poškodenou v byte, kľúč bol vo dverách, obvinený sa nevyjadril ako zareagoval na to, že poškodená chcela z bytu odísť. Vo svojej ďalšej výpovedi poprel obžalovaný P. S. v celom rozsahu spáchanie trestnej činnosti, pričom tiež uviedol, že v prvotnej výpovedi si neuvedomoval čo vypovedá, lebo bol pod vplyvom liekov od psychiatra a drog. Pri záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu sa obvinený opätovne ku všetkým skutkom tak, ako sú mu kladené za vinu v plnej miere doznal a skutky úprimne oľutoval. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný opätovne poprel spáchanie trestnej činnosti. Práve takáto zmena výpovedí obžalovaného svedčí o jej nevierohodnosti a účelovosti, v snahe obžalovaného zbaviť sa zodpovednosti za spáchané skutky. Súd prvého stupňa však i tieto skutočnosti vyhodnotil v prospech obžalovaného a sám nedôvodne spochybňuje zákonnosť prvotnej výpovede obvineného, pričom v tejto súvislosti odmietol vykonanie dôkazu navrhovaného prokurátorom, a to vykonanie výsluchu vyšetrovateľa PZ mjr. V. Q. M., ktorý tento výsluch s obvineným vykonal.

Vierohodnosti osoby obžalovaného a jeho výpovedí nenasvedčujú ani skutočnosti zistené zo znaleckého posudku Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii N. D. z vyšetrenia duševného stavu obžalovaného P. S., pričom vo vypracovanom znaleckom posudku znalci okrem iného konštatovali, že obvinený v čase spáchania skutku trpel na syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok a poruchu osobnosti, ktoré ho disponujú k páchaniu trestnej činnosti, pobyt obvineného na slobode pre spoločnosť, ako aj pre poškodenú je z psychiatrického hľadiska nebezpečný. Znalci preto odporúčajú nariadiť obvinenému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Tieto skutočnosti súd prvého stupňa dostatočne nezohľadnil.

Súd prvého stupňa nezohľadnil ani ďalšie skutočnosti ohľadne osobnosti obžalovaného zistené znaleckým dokazovaním Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii N. D. zo skúmania osobnosti obvineného, kde v podanom znaleckom posudku znalci uviedli, že osobnosť obvineného je abnormne štruktúrovaná s prevahou príznakov podozrievavosti, nezrelá, egocentrická, emocionálne nevyvážená, s kolísavou, dysforickou náladou, nedostatočne rozvinutými vyššími citmi a so sklonom k racionálne menej zvládaným, odbrzdeným, maladaptívnym prejavom, ktoré môžu byť aj agresívneho charakteru. Riešenie problémových situácií je na nízkej úrovni s častými svojráznymi a neadekvátnymi prístupmi. Z psychologického hľadiska konanie obvineného, ktoré mu je kladené za vinu, mohlo priamo súvisieť s jeho abnormne štruktúrovanou osobnosťou a s ňou súvisiacim problematickým medziľudským správaním so zvýšenou podozrievavosťou. Bezprostredným motívom agresívnych prejavov, ktorých sa mal dopustiť, boli konfliktové strety s poškodenou, ktoré súviseli s faktom jeho majetníckeho prístupu voči nej a s jeho potrebou ovládať ju, resp. s jeho potrebou dosiahnuť, aby konala zásadne podľa jeho predstáv, s neustálym dokazovaním jej náklonnosti a prejavov lásky voči nemu. Agresívnym prejavom obvineného napomáhali aj jeho stavy opojenosti psychoaktívnymi látkami, ktoré uvoľňovali brzdné mechanizmy jeho osobnosti, v dôsledku čoho sa mohol správať neprímerane agresívne, vrátane navonok orientovanej fyzickej agresie. Vysoké kvantitatívne zastúpenie faktorov predurčujúcich pravdepodobnosť sociálneho zlyhania svedčí pre nepriaznivú prognózu resocializácie obvineného ako aj pre zvýšenú pravdepodobnosť recidívy trestnej činnosti, najmä ak sa nepodrobí príslušnej protitoxikomanickej liečbe.

Z uvedených skutočností vyplýva motív konania obžalovaného voči poškodenej, ktorý korešponduje s výpoveďou poškodenej. Obžalovaný P. S. svojím konaním nerešpektoval právo ženy slobodne rozhodovať o svojom pohlavnom živote a nerešpektoval ani právo slobodného rozhodovania človeka a právo osobnej slobody ktoréhokoľvek človeka, pokiaľ ide o jeho voľný pohyb.

Súd prvého stupňa pri rozhodnutí nezohľadnil uvedené skutočnosti v súvislosti s hodnotením výpovedí obžalovaného, ktoré vyhodnotil v jeho prospech nekriticky, hoci z uvedených skutočností je zrejmé, že výpovede obžalovaného sú nevierohodné a účelové.

Súd prvého stupňa dostatočne nezohľadnil ani skutočnosti uvádzané poškodenou V. A., ktorá popísala spáchanie skutkov obžalovaným tak, ako je to uvedené v obžalobnom návrhu, pričom vierohodnosti výpovedí poškodenej nasvedčuje zistený profil osobnosti obžalovaného, zabezpečená fotodokumentácia komunikácie medzi poškodenou a obžalovaným, ktorá sa nachádza na č.l. 158 a nasl., z ktorej je zrejmé akým spôsobom sa obžalovaný voči poškodenej správal a čo od nej požadoval, a tiež výpoveď svedka P. A., ktorá vo svojej výpovedi popísala zhodne s poškodenou skutočnosti v súvislosti so skutkom uvedeným v bode 4. obžaloby, pričom uviedla, že po tom ako jej poškodená na messenger poslala správu, že ju obvinený zamkol uňho, aby aj s otcom prišli, išla aj so svojím manželom pre poškodenú, prišli k bytovke kde býva obvinený, kde zvonili na zvonček dovedy, pokiaľ im brat obvineného neotvoril dvere do vchodu, potom vyšiel z bytu obvinený a vytlačil ich von pred dvere bytovky, potom z bytu na chodbu vyšla poškodená s obvineným, obvinený sa tváril akoby nič, poškodená bola uplakaná a povedala im, že chce ísť na políciu.

Uvedené skutočnosti súd prvého stupňa dostatočne nezohľadnil a výpoveď poškodenej vyhodnotil ako nedôveryhodnú v dôsledku jej vlastného správania v postavení svedka v inej trestnej veci, ktorá absolútne s predmetnou trestnou činnosťou nesúvisí.

Mám za to, že prvostupňový súd pri hodnotení vykonaných dôkazov starostlivo neuvážil všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne, v dôsledku čoho vykonané dôkazy vyhodnotil nesprávne, čím došlo k porušeniu Trestného poriadku.

Keďže výroky o treste a ochrannom opatrení neboli napadnutým rozsudkom urobené, hoci pobyt obžalovaného na slobode pre spoločnosť, ako aj pre poškodenú je z psychiatrického hľadiska nebezpečný a znalci mu preto odporučili nariadiť ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, napadla som predmetný rozsudok i čo do výroku o treste a ochrannom opatrení v neprospech obžalovaného P. S..

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/31/2019-626 zo dňa 13.09.2021, a aby podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil Okresnému súdu v Partizánskom, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. V úvode vyjadrenia poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku a na podstatu dôvodov odvolania prokurátora. Ďalej uviedol nasledovné:

„1/ V priebehu hlavného pojednávania na prvostupňovom súde sa obžalobe nepodarilo preukázať nad akúkoľvek rozumnú pochybnosť, že došlo k spáchaniu skutkov kladených obžalovanému za vinu v obžalobe. To, že malo dôjsť k spáchaniu skutkov vyplýva len z tvrdení poškodenej, avšak jej tvrdenie nie je podporené žiadnymi ďalšími dôkazmi. Ku skutku pod bodom 1/ obžaloby obžalovaný uvádzam, že k znásilneniu malo dôjsť v domácnosti, v izbe, ktorá nemala zámok, a kde sa nachádzali minimálne ďalšie 4 osoby. Svedkovia a najmä svedok V. S. vyvrátila všetky tvrdenia čo poškodená uviedla, že táto mala byť svedkom a mala sa s obžalovaným biť. Tu si tiež dovoľím poukázať na neskoršie tvrdenie poškodenej k danému skutku keď uviedla, že ju obžalovaný len chcel znásilniť. Skutok pod bodom 2/ obžaloby sa tiež nestal. Svedok E. S., ktorý bol v tom čase v danom byte nič podozrivé nepočul. Poškodená chodila za obžalovaným do bytu vždy dobrovoľne a vrátila sa tam aj nasledujúci deň po tomto údajnom skutku. Skutok 3/ obžaloby sa tiež nepodarilo obžalobe žiadnym spôsobom preukázať. Poškodená tvrdila, že má aj správy zo sociálnych sietí, kde ju mal obžalovaný vydierať, aby s ním zotrvala vo vzťahu, avšak žiadne takéto nepredložila a tvrdila, že ich vymazala. Takže opätovne ide len o jej tvrdenie. Skutok 4/ obžaloby sa taktiež nestal. Poškodená mohla kedykoľvek odísť z bytu, nakoľko kľúče od bytu bývali vždy vo dverách, prípadne pri dverách, čo potvrdili aj svedkovia bývajúci v tejto domácnosti.

2/ Prvostupňový súd postupoval správne, keď na hlavnom pojednávaní výsluch príslušníka PZ mjr. V.. Q. B. zamietol a považoval za nadbytočný, nakoľko tento by si s najväčšou pravdepodobnosťou ani nepamätal, o ktorú osobu ide, keďže danú vec nevyšetroval a vykonal len prvotné úkony. V prípade, že by si tento pamätal okolnosti daného výsluchu obžalovaného, uviedol by len, že ním vykonaný výsluch bol zákonný, nakoľko by si mohol privodiť aj trestné stíhanie, resp. disciplinárne konanie a spochybnil by tak sám seba ako príslušníka PZ.

3/ Samotnú výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní považujem obžalovaný za nevierohodnú, a to najmä pre závažné rozpory v porovnaní s jej výpoveďami z prípravného konania. Jedná sa najmä o rozpory, že niekoľkokrát zmenila svoju výpoveď ohľadom vzťahu k obžalovanému, keď raz tvrdila, že ho nikdy neľúbila a nikdy s ním nechcela zotrvať vo vzťahu, následne tvrdila, že ho ľúbila prvé 2-3 roky, a tiež tvrdila, že sexuálny styk s ním bol vždy nechcený a nedobrovoľný, ale následne však tvrdila, že tomu tak nebolo, pričom poškodená bola aj tehotná a dieťa, ktoré mala mať s obžalovaným si pôvodne chcela nechať a nie ísť na potrat. Uvedené potvrdzuje aj ZP č. 112/2018, z ktorého záverov vyplynulo, že poškodená má sklon k zveličovaniu a určité dianie môže byť v jej podaní skreslené. O charaktere poškodenej tiež hovorí aj to, že prakticky hneď ako bol obžalovaný zadržaný už mala nového priateľa Q. R., s ktorým už aj čaká dieťa. Tento ako svedok vo svojej výpovedi uviedol, že poškodená mala tiež „kamarátov s výhodami“, s ktorými mala sexuálny styk, takmer ihneď potom ako bolo obžalovaný zadržaný a vzatý do väzby. Na svedkom uvádzané skutočnosti poškodená žiadnym spôsobom nereagovala, pričom pri výpovedi Q. R., ktorý je priateľom poškodenej, sa dalo predpokladať, že bude vypovedať v prospech poškodenej, avšak nestalo sa tak, a vykreslil ju takú aká v skutočnosti je. V prvotnom rozhodnutí odvolacieho súdu sa nejavili výpovede poškodenej ako rozporné, nekonzistentné a nehodnoverné. Vzhľadom k tomu prvostupňový súd oboznámil v priebehu konania aj výpovede poškodenej z inej trestnej veci, kde nebola poškodená vo veci svedok - poškodená, ale „len“ ako svedok, a z ktorých jednoznačne vyplynulo, že osoba poškodenej nemá žiadne zábrany vedome krivo vypovedať, resp. meniť výpovede pred OČTK, resp. súdom. Stotožňujem sa názorom súdu prvej inštancie, že znalec uvedenú vlastnosť nemohol v čase skúmania zistiť, nakoľko mal k dispozícii len výpovede z prípravného konania. Je teda zjavné, že jej výpovede sú rozporné, nekonzistentné a nehodnoverné. Z doplneného dokazovania, ktoré nariadil odvolací súd, navyiac vyplynulo, že poškodená je ľahké dievča, poskytuje sex za drogy a peniaze (výpoveď svedka Q. K.), pričom svedok X. A. aj potvrdil, že videl pornografické akty s poškodenou, ktoré jej mal ukazovať jej manžel - svedok Q. R.. Svedkyňa Z. R. naopak potvrdila tú skutočnosť, že konzumentom drog nebol len obžalovaný ale aj samotná poškodená.

4/ Čo sa týka výpovedí obžalovaného kde sa tento priznal ku skutkom kladeným mu za vinu, tento sa k nim priznal v stave zlého psychického rozpoloženia a zo strachu pred trestnou sadzbou odňatia slobody, ktorá sa v jeho prípade blížila k 20 rokom odňatia slobody, a teda nechcel prísť o možnosť mimoriadneho zníženia trestu. V skutočnosti sa ale preukázalo, že sa nemá k čomu priznávať. V disharmonickom vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou od počiatku dochádzalo k vzájomným konfliktom a aj k verbálnym a fyzickým útokom z oboch strán a tiež žiarlivostné scény oboch strán vzťahu boli na dennej báze. Dané konanie však nikdy nenapĺňalo skutkové podstaty žalovaných trestných činov, čo potvrdil aj prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí a tieto nemali charakter ani len priestupkov. Vzhľadom na závažnosť daných skutkov, stojí tiež za povšimnutie, že poškodená netrpela, resp. netrpí žiadnym posttraumatickým stresovým syndrómom, čo je pri daných trestných činoch bežné a tiež pár mesiacov po uvedených skutkoch už bola tehotná s iným mužom. Opakované páchanie trestného činu znásilnenia, tak ako tvrdí poškodená, by malo mať následky na psychike poškodenej a v tomto prípade by malo byť nie len laicky, ale najmä osobou odborne spôsobilou pozorovateľné a odhaliteľné. Myslím si obžalovaný, že hlavným dôvodom, prečo poškodená šla na políciu je to, že sa ma chcela zbaviť, nakoľko sa so mnou nevedela inak rozísť.

5/ Taktiež je veľmi podstatné podotknúť, že aj samotný znalec PhDr. T. V., PhD., ktorý bol dopočutý k podaným znaleckým posudkom konštatoval, že pravdepodobné sú obe verzie, tak poškodenej verzia o osobnostnej charakteristike obžalovaného a obžalovaného verzia o sklone poškodenej k zveličovaniu a jej jednoduchšia a nezrelá osobnosť s nízkou frustračnou toleranciou. V danom prípade sa jednalo o vzťah nezrelých osobností s problematickými osobnostnými vlastnosťami, ktoré riešili konflikty spôsobom tejto nezrelosti vlastným.

6/ Je preto nepochybné, že ani po doplnenom dokazovaní neexistuje žiadny dôkaz, ktorý by jednoznačne potvrdil verziu poškodenej, že sa stali skutky 1/ až 4/ obžaloby. Práve naopak s doplneného dokazovania vyplynulo, že poškodenej výpoveď je nehodnoverná a rozporná. Jednoznačne som obžalovaný toho názoru, že prvostupňový súd vyhodnotil všetky dôkazy vykonané v priebehu prípravného konania, resp. na hlavnom pojednávaní správne a rozhodnutie je zákonné. Prvostupňový súd vyhodnotil všetky dôkazy samostatne, ako aj vo svojej vzájomnej súvislosti a dospel k právnomu záveru, že nebolo v rovine rozumnej istoty a bez dôvodných pochybností preukázané, že sa skutky 1/ až 4/ obžaloby stali, tak ako sú popísané v obžalobe. Pokiaľ teda existuje dôvodná pochybnosť o spáchaní predmetných trestných činov, nemal súd inú možnosť, ako postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a oslobodiť obžalovaného

spod obžaloby v zmysle § 285 písm. a/ Tr. por.. Prvostupňový súd v zmysle záväzného pokynu odvolacieho súdu opätovne na hlavnom pojednávaní vec prejednal, odstránil vytýkané nedostatky, vykonal všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú pochybnosti a po ich vyhodnotení rozhodol vo veci v súlade so stavom veci a zákonom.

Vzhľadom na vyššie uvedené obžalovaný navrhujem, aby odvolací súd odvolanie prokurátora v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry sa stotožnil s odvolaním, ako aj jeho písomnými dôvodmi a navrhol mu vyhovieť. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť samotnej, odvolaním prokurátora napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu, z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Prokurátor tiež namietal, že okresný súd nevykonal ním navrhnutý dôkaz výsluchom vyšetrovateľa k zákonnosti výsluchu obžalovaného dňa 20.11.2018. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor podľa konkrétnych dôvodov odvolania teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a existenciu chyby v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. Keďže konkrétne vecné námietky prokurátora v dôvodoch odvolania smerovali len voči správnosti zistenia skutkového stavu okresným súdom, podľa názoru odvolacieho súdu prokurátorom formálne namietaná existencia chýb napadnutého rozsudku aj v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. podľa názoru odvolacieho súdu nemá oporu v konkrétnom obsahu dôvodov podaného odvolania.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. bez akýchkoľvek pochybností nepreukázali, že sa stali skutky, pre ktoré bola na obžalovaného podaná obžaloba. V súvislosti s tvrdením prokurátora v dôvodoch odvolania, podľa ktorého tvrdenia okresný súd mal v napadnutom rozsudku vysloviť záver o vine zo spáchania skutkov, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba, nemá podľa zistení odvolacieho súdu žiadnu oporu v odôvodnení napadnutého rozsudku, nakoľko okresný súd vyslovil len to, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania pri aplikácii zásady „in dubio pro reo“ nemal preukázané, že sa tieto skutky bez akýchkoľvek pochybností stali.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania ani nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvedenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov (ustáliť skutkové závery o spáchaní skutkov obžalovaným). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať okresnému súdu záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť). Odvolací súd môže upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní skutkov, pre ktoré je obžalovaný trestne stíhaný, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov v súlade s ustálenou súdnou praxou vo vzťahu k požiadavke preukázania viny dospel k záveru, že na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy nie sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť svoje neochvejné a nespochybniteľné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania skutkov, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania nepresvedčili bez akýchkoľvek pochybností o preukázaní, že sa skutky stali. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a nesprávnej aplikácii zásady v pochybnostiach v prospech obvineného okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s dôvodnosťou prokurátorom namietanej chyby v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd nepochybne nepovažoval výpoveď obžalovaného zo dňa 20.11.2018 za nezákonnú a z tohto dôvodu za nepoužiteľnú v konaní pred súdom, ale túto hodnotil, ako ostatné vykonané a v konaní pre súdom použiteľné dôkazy. Z uvedených dôvodov podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v úplnom súlade s ustanovením § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol ako nepodstatný návrh prokurátora vykonať výsluch vyšetrovateľa k otázkam zákonnosti vedenia výsluchu obžalovaného dňa 20.11.2018.

V neposlednom rade odvolací súd uvádza, že okresný súd tým, že oslobodil obžalovaného spod obžaloby, nepovedal, že sa skutok nestal, len vyslovil záver, že sa nepodarilo preukázať, že sa stali skutky, pre ktoré bola na obžalovaného podaná obžaloba

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobrať na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.